

Conselleria de Turisme, Cultura i Esport

RESOLUCIÓ de 21 de febrer de 2011, de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esport, per la qual s'incoa expedient de declaració de Bé d'Interés Cultural, amb categoria de Conjunt Històric, a favor del Baluard i Recinte Renaixentista de la Vila d'Altea, en el terme municipal d'Altea i s'obri el període d'informació pública. [2012/3104]

Vista la sol·licitud d'incoació formulada per l'Ajuntament d'Altea, l'informe emès pels serveis tècnics de la Direcció General de Patrimoni Cultural i la resta d'antecedents que es troben en l'expedient, favorables a la declaració com a Bé d'Interés Cultural, amb categoria de Conjunt Històric, del Baluard i Recinte Renaixentista de la Vila d'Altea, en el terme municipal d'Altea (Alacant).

Atés el que disposa l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, esta conselleria, en el que és matèria de la seua competència, ha resolt:

Primer

Incoar l'expedient per a la declaració de Bé d'Interés Cultural, amb categoria de Conjunt Històric, a favor del Baluard i Recinte Renaixentista de la Vila d'Altea, a Altea (Alacant) i encomanar la seua tramitació a la Direcció General de Patrimoni Cultural.

Segon

De conformitat amb el que disposa l'article 28 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, determinar els valors del conjunt històric que justifiquen la seua declaració com a Bé d'Interés Cultural, delimitar-lo, descriure'l amb els immobles compresos en el conjunt que tenen per si mateixos la categoria de Béns d'Interés Cultural, individualitzar els béns de rellevància local existents dins del seu perímetre perquè es faça la seua inscripció separada en la secció segona de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i fixar les normes de protecció del conjunt històric en l'annex adjunt a la present resolució.

Tercer

En compliment del que estableix l'article 27.3 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, notificar la present resolució a l'Ajuntament d'Altea i als interessats i fer-los saber que, de conformitat amb el que estableixen els articles 35 i 36 en relació amb el 27.4 de la llei, la realització de qualsevol intervenció en el conjunt històric haurà de ser autoritzada preceptivament per la Direcció General de Patrimoni Cultural amb caràcter previ a la realització i a l'atorgament de la llicència municipal, si és el cas, quan esta siga preceptiva.

Quart

La present incoació, d'acord amb el que estableix l'article 33 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, determina la suspensió de l'atorgament de llicències municipals de parcel·lació, urbanització, construcció, demolició, activitat i la resta d'actes d'edificació i ús del sòl que afecten el conjunt delimitat, així com de les dites actuacions quan siguen dutes a terme directament per les entitats locals. Queden igualment suspesos els efectes de les que ja estan atorgades, suspensió dels efectes de la qual i, de conformitat amb la limitació temporal continguda en l'incís segon de l'article 33 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, es resoldrà després de la declaració.

No obstant això, la Direcció General de Patrimoni Cultural podrà autoritzar les actuacions esmentades quan considere que, en aplicació de les normes de protecció determinades per la present resolució, manifestament no perjudiquen els valors del bé que motiven la incoació, així com les obres que per causa major o interés general s'hagen de realitzar inajornablement, segons el que disposa l'incís primer de l'esmentat article.

Conselleria de Turismo, Cultura y Deporte

RESOLUCIÓN de 21 de febrero de 2012, de la Conselleria de Turismo, Cultura y Deporte, por la que se incoa expediente de declaración de Bien de Interés Cultural, con categoría de Conjunto Histórico, a favor del Baluarte y Recinto Renacentista de la Villa de Altea, en el término municipal de Altea y se abre periodo de información pública. [2012/3104]

Vista la solicitud de incoación formulada por el Ayuntamiento de Altea, el informe emitido por los servicios técnicos de la Dirección General de Patrimonio Cultural y demás antecedentes obrantes en el expediente, favorables a la declaración como Bien de Interés Cultural, con categoría de Conjunto Histórico, del Baluarte y Recinto Renacentista de la villa de Altea, en el término municipal de Altea (Alicante).

Considerando lo que dispone el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, esta Conselleria, en lo que es materia de su competencia, ha resuelto:

Primero

Incoar expediente para la declaración de Bien de Interés Cultural, con categoría de Conjunto Histórico, a favor del Baluarte y Recinto Renacentista de la villa de Altea, en Altea (Alicante) y encomendar su tramitación a la Dirección General de Patrimonio Cultural.

Segundo

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 28 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, determinar los valores del conjunto histórico que justifican su declaración como Bien de Interés Cultural, delimitarlo, describir el mismo, los inmuebles comprendidos en el conjunto que tienen por si mismos la categoría de Bienes de Interés Cultural, individualizar los bienes de relevancia local existentes dentro de su perímetro a los efectos de su inscripción separada en la sección segunda del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y fijar las normas de protección del conjunto histórico en el anexo adjunto a la presente resolución.

Tercero

En cumplimiento de lo preceptuado en el artículo 27.3 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, notificar la presente resolución al Ayuntamiento de Altea y a los interesados y hacerle saber que, de conformidad con lo que establecen los artículos 35 y 36 en relación con el 27.4 de la ley, la realización de cualquier intervención en el conjunto histórico deberá ser autorizada preceptivamente por la Dirección General de Patrimonio Cultural con carácter previo a su realización y al otorgamiento de licencia municipal en su caso, cuando esta resulte preceptiva.

Cuarto

La presente incoación, de acuerdo con lo establecido en el artículo 33 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, determina la suspensión del otorgamiento de licencias municipales de parcelación, urbanización, construcción, demolición, actividad y demás actos de edificación y uso del suelo que afecten al conjunto delimitado, así como de dichas actuaciones cuando sean llevadas a cabo directamente por las entidades locales. Quedan, igualmente suspendidos los efectos de las ya otorgadas, suspensión cuyos efectos y, de conformidad con la limitación temporal contenida en el inciso segundo del artículo 33 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, se resolverán tras la declaración.

No obstante la Dirección General de Patrimonio Cultural, podrá autorizar las actuaciones mencionadas cuando considere que, en aplicación de las normas de protección determinadas por la presente resolución, manifestamente no perjudican los valores del bien que motivan la incoación, así como las obras que por causa mayor o interés general hubieran de realizarse inaplazablemente, según lo dispuesto en el inciso primero del referido artículo.

Quint

D'acord amb el que preveu l'article 86 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, obrir un període d'informació pública, a fi que les persones que tinguen interès puguen examinar l'expedient durant el termini d'un mes a partir de la publicació de la present resolució en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*. L'expedient estarà a disposició dels interessats en la Direcció General de Patrimoni Cultural, Servei de Patrimoni Cultural, de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esport, av. de la Constitució núm. 284 de València.

Sext

Que en compliment del que disposa l'article 27.3 de la llei es notifique la present resolució al Registre General de Béns d'Interès Cultural dependent de l'Administració General de l'Estat per a la seua anotació preventiva.

Sèptim

Que la present resolució amb els seus annexos es publique en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* i en el *Boletín Oficial del Estado*.

València, 21 de febrer de 2012.– La consellera de Turisme, Cultura i Esport: Lola Johnson Sastre.

ANNEX I

DADES SOBRE EL BÉ OBJECTE DE LA DECLARACIÓ

Denominació:

Conjunt Històric Baluard i Recinte Renaixentista de la Vila d'Altea.

Localització:

- a) Comunitat autònoma. Comunitat Valenciana
- b) Província. Alacant
- c) Municipi. Altea

Delimitació:

Justificació de la delimitació:

El criteri per a delimitar l'àmbit del conjunt històric d'Altea ha sigut la inclusió de totes les parcel·les i els espais públics pertanyents al nucli de població primitiu interior al recinte fortificat. En este s'hi inclouen les muralles i els baluards del recinte fortificat i els edificis interiors a este que conserven la mateixa trama històrica de la seua fundació. Esta trama es conserva inalterada amb l'única excepció de l'espai enjardinat al costat del portal Vell i el solar al costat de la plaça de l'Església, producte de la demolició de sengles edificis. Les muralles i defenses que constitueixen el perímetre fortificat tenen la consideració de Bé d'Interès Cultural amb la categoria de Monument, de conformitat amb el que estableix la disposició adicional primera de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, quant a la seua naturalesa, i constitueixen amb el seu entorn de protecció definit d'acord amb la dita llei l'àmbit de tutela global necessari per a la protecció dels seus valors i els del conjunt històric que tanca. S'hi incorpora l'església actual per la seua importància arquitectònica i històrica. Els plànols que delimiten l'àmbit del conjunt històric i el de l'entorn de protecció de les muralles i defenses del recinte fortificat s'incorporen com a annexos de la present resolució. En un altre plànol es defineix l'àmbit tutelar mínim subjecte al desplegament del Pla Especial segons el que estableix la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

Definició literal de la delimitació:

El conjunt històric incorpora les il·les cadastrals número 69664, 70668, 69661, 60622, 69662, 69663, 69660, 69666 i les parcel·les o part d'estes de les il·les 70676, 69665 i 69668 que es troben incloses en l'espai fortificat. També s'hi inclou en la seua totalitat l'edifici actual de l'església i l'espai urbà comprés.

Quinto

Conforme a lo previsto en el artículo 86 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, y en el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, abrir período de información pública, a fin de que cuantas personas tengan interés puedan examinar el expediente durante el plazo de un mes a partir de la publicación de la presente resolución en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*. El expediente estará a disposición de los interesados en la Dirección General de Patrimonio Cultural, Servicio de Patrimonio Cultural, de la Conselleria de Turismo, Cultura y Deporte, av. de la Constitución nº 284 de Valencia.

Sexto

Que en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 27.3 de la Ley se notifique la presente resolución al Registro General de Bienes de Interés Cultural dependiente de la Administración General del Estado para su anotación preventiva

Séptimo

Que la presente resolución con sus anexos se publique en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* y en el *Boletín Oficial del Estado*.

Valencia, 21 de febrero de 2012.– La consellera de Turismo, Cultura y Deporte: Lola Johnson Sastre.

ANEXO I

DATOS SOBRE EL BIEN OBJETO DE LA DECLARACION

Denominación:

Conjunto Histórico Baluarte y Recinto Renacentista de la Villa de Altea.

Localización:

- a) Comunidad Autónoma. Comunidad Valenciana
- b) Provincia. Alicante
- c) Municipio. Altea

Delimitación:

Justificación de la delimitación:

El criterio para delimitar el ámbito del conjunto histórico de Altea ha sido la inclusión de todas las parcelas y espacios públicos pertenecientes al primitivo núcleo de población interior al recinto fortificado. En éste se incluye las murallas y baluartes del recinto fortificado y los edificios interiores al mismo que conservan la misma trama histórica de su fundación. Esta trama se conserva inalterada con la única excepción del espacio ajardinado junto al Portal Viejo y el solar junto a la plaza de la iglesia, producto de la demolición de sendos edificios. Las murallas y defensas que constituyen el perímetro fortificado tienen la consideración de Bien de Interés Cultural con la categoría de Monumento de conformidad con lo establecido en la disposición adicional primera de Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, en razón de su naturaleza, y constituyen con su entorno de protección definido conforme a dicha ley el ámbito de tutela global preciso para la protección de sus valores y los del conjunto histórico que encierra. Se incorpora la iglesia actual por su importancia arquitectónica e histórica. Los planos que delimitan el ámbito del conjunto histórico y el del entorno de protección de las murallas y defensas del recinto fortificado se incorporan como anexos de la presente resolución. En otro plano se define el ámbito tutelar mínimo sujeto a desarrollo de Plan Especial según lo establecido en la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Definición literal de la delimitación:

El conjunto histórico incorpora las manzanas catastrales números 69664, 70668, 69661, 60622, 69662, 69663, 69660, 69666 y las parcelas o parte de las mismas de las manzanas 70676, 69665 y 69668 que se encuentran incluidas en el espacio fortificado. También se incluye en su totalidad el edificio actual de la iglesia y el espacio urbano comprendido.

Descripció:

El conjunt històric s'ubica a l'acròpolis del tossal situat enfront de la costa al sud de la de Bellaguarda, on estava ubicada l'antiga fortalesa d'origen islàmic, reforçada en època cristiana, en ús fins a la construcció de la nova fortalesa.

El baluard dona a un recinte de planta quadrilonga en direcció nord-est sud-oest. L'alçària de les muralles va variar amb el temps de manera que en origen degué arribar a l'altura del pas de guàrdia que es conserva encara en fragments dels llenços nord i est, però al llarg del segle XVIII la transformació edilícia de la vila va implicar un augment de l'alçària dels edificis que recolzen les seues parts posteriors en el mur i s'alçen sobre el mateix pas de guàrdia, el qual va haver de quedar com a servitud al llarg del perímetre.

La muralla incloïa en el seu origen dos portes: el portal Vell o porta de València, oberta al camí Reial en el llenç nord de la muralla, i el portal del Castell o de Polop, obert a l'oest. A mitjan segle XVIII, per la pressió demogràfica i la importància del raval de Sant Pere, s'obri el portal Nou en el punt d'inflexió del llenç a llevant.

El recinte disposava de quatre elements defensius complementaris: la torre, al costat del portal Vell; el castell, al costat del baluard del cantó sud-oest; la Casa del Comú i Justícia, en l'angle sud-est, i la Casa de la Senyoria, en l'angle nord-est de la muralla.

El perímetre de la muralla tanca un recinte format per un sistema de carrers paral·lels en direcció nord-est sud-oest definides a partir del traçat del carrer Major que unix el portal Vell amb la plaça de l'Església. Els carrers de l'interior de la fortalesa es conserven en l'actualitat amb el seu traçat inalterat, amb l'únic canvi de la seua toponímia. En el seu temps s'anomenaven carrer Major, d'Enmig i de Baix, o Fondo; en este cas, més un quart carrer anomenat del Forn. A estos cal afegir-hi els perimetrals d'est a oest: el de la Senyoria, que voreja interiorment el llenç septentrional, i el de la Carnisseria o de l'Escola –hui de Santa Bàrbara, i entre ambdós el del Garroferet i el de Jesús. Estructura que es troba inalterada en l'actualitat, excepte un edifici derrocat fa uns quaranta anys i en l'actualitat és un desafortunat mirador que trenca l'estructura històrica del recinte.

La parcel·lació de les illes dona lloc a una tipologia de vivendes entre mitgeres predominantment de planta baixa, planta principal i cambra. La coberta és a dos aigües de teula àrab. Les fatxadades estan revocades i ara blanquinades, i moltes conserven elements visibles de carreuat com ara cantons, llindes i muntants. La parcel·lació inicial es conserva en poques construccions, com en el carrer del Fondo, núm. 8, o en el carrer de la Concepció, antic carrer del Forn, núm. 5, on es troba el forn renaixentista, entre d'altres. Les cases de la burgesia del segle XVIII i XIX unixen majoritàriament dos parcel·les originals i modifiquen els usos de les plantes, relegant els espais agraris i comercials a la planta baixa. Estes últimes destinen la primera planta a la vivenda i l'última a la cambra. Una escala important articula les tres plantes.

Destaquen entre el caseriu del conjunt històric:

– Casa situada al carrer de Salamanca, núm. 5. Conserva pràcticament intacta la tipologia de la segona mitat del segle XVIII i inici del XIX corresponent a l'adinerada burgesia local. Té un especial interès el paviment de l'època de taulellets amb flors sobre fons blanc i escena bucòlica central, del dit moment. L'escala es presumix original. Manté el pas de guàrdia de la muralla en el seu llenç nord. La casa està en ús i en molt bon estat.

– Casa situada al carrer Fondo, núm. 8. Este edifici manté l'edificació i la parcel·lació fundacional del segle XVIII. També conserva la distribució interior pròpia de la vivenda adossada a la muralla sense perforacions en esta. Es troba en bon estat i és representativa de la dita tipologia de vivenda fundacional adossada a la muralla.

També són d'interès les cases situades al carrer de Salamanca, números 1 i 3, i la situada en el carrer de la Concepció, núm. 5, abans esmentada, on s'acaba de descobrir el forn renaixentista.

Com a edifici singular dins del conjunt es troba la fatxada de la Casa Cervantes. Casa construïda per Francisco Martínez i Martínez, insigne folklorista alteà, membre destacat de la renaixença valenciana de principi del segle XX i eminent estudiós de l'obra de Miguel de Cervantes. Casa eclèctica purista de principi del segle XX, amb elements neomudèjars, de tres plantes, la fatxada de la qual, simètrica, es mostra

Descripció:

El conjunto histórico se ubica en la acrópolis de la colina situada frente a la costa al sur de la de Bellaguarda, donde estaba ubicada la antigua fortaleza de origen islámico, reforzada en época cristiana, en uso hasta la construcción de la nueva fortaleza.

El baluarte da lugar a un recinto de planta cuadrilonga en dirección nordeste sudoeste. La altura de las murallas varió con el tiempo de manera que en origen debió alcanzar la altura del paso de guardia que se conserva aún en fragmentos de los lienzos norte y este, pero a lo largo del siglo XVIII la transformación edilicia de la villa implicó un aumento de altura de los edificios que apoyan sus traseras en el muro y se levantan sobre el propio paso de guardia, el cual debió quedar como servidumbre a lo largo del perímetro.

La muralla incluía en su origen dos puertas: El *Portal Vell* o Puerta de Valencia abierta al camino Real en el lienzo norte de la muralla y el *Portal del Castell* o de Polop abierto a oeste. A mediados del siglo XVIII y dada la presión demográfica y la importancia del Raval de *Sant Pere* se abre el *Portal Nou* en el punto de inflexión del lienzo a levante.

El recinto disponía de cuatro elementos defensivos complementarios: la torre junto al *Portal Vell*, el castillo junto al baluarte de la esquina sudoeste, la Casa del Comú i Justícia, en el ángulo sudeste y la Casa de la Señoría en el ángulo noreste de la muralla.

El perímetre de la muralla cierra un recinto formado por un sistema de calles paralelas en direcció nordeste – sudoeste definidas a partir del trazado de la calle mayor que une el portal Vell, con la plaza de la iglesia. Las calles del interior de la fortaleza se conservan en la actualidad con su trazado inalterado, con el único cambio de su toponímia. En su tiempo se llamaban: *Carrer Major*, *d'Enmig* y de *Baix*, o *Fondo* en este caso, más una cuarta calle llamada *del Forn*. A ellas hay que añadir las perimetrales de este a oeste: la de *la Señoría*, bordeando interiormente el lienzo septentrional y la de la Carnicería o de la Escuela –hoy de Santa Bàrbara, y entre ambas la del *Garroferet* y la de *Jesús*. Estructura que existe inalterada en la actualidad, salvo un edificio derribado hace unos cuarenta años y en la actualidad es un desafortunado mirador que rompe la estructura històrica del recinto.

La parcelación de las manzanas da lugar a una tipología de viviendas entre medianeras predominantemente de planta baja, planta principal y cambra. La cubierta es a dos aguas de teja árabe. Las fachadas están revocadas y enjalbegadas y muchas de ellas conservan elementos visibles de sillería como esquinas, dinteles y jambas. La parcelación inicial se conserva en pocas construcciones, como en la calle Honda, *carrer del Fondo*, nº 8 o en la calle Concepción, antigua *del Forn* nº 5, donde se encuentra el horno renacentista, entre otras. Las casas de la burgesia del siglo XVIII y XIX unen mayoritariamente dos parcelas originales y modifican los usos de las plantas, relegando los espacios agrarios y comerciales a la planta baja. Estas últimas destinan la planta primera a vivienda y la última a cambra. Una escalera importante articula las tres plantas.

Destacan entre el caserío del conjunto histórico:

– Casa sita en la calle Salamanca nº 5. Conserva prácticamente intacta la tipología de la segunda mitad del siglo XVIII e inicios del XIX correspondiente a la adinerada burgesia local. Posee especial interès en ella el solado de la época de azulejos con flores sobre fondo blanco y escena bucòlica central, de dicho momento. La escalera se presume original. Mantiene el paso de guardia de la muralla en su lienzo norte. La casa está en uso y en muy buen estado.

– Casa sita en la calle Honda nº 8. Este edificio mantiene la edificación y la parcelación fundacional del siglo XVIII. También conserva la distribución interior propia de la vivienda adosada a la muralla sin perforaciones en ésta. Se encuentra en buen estado y es representativa de dicha tipología de vivienda fundacional adosada a la muralla.

También son de interés las casas situadas en la calle Salamanca números 1 y 3 y la situada en la calle Concepción nº 5, antes citada, donde se acaba de descubrir el horno renacentista.

Como edificio singular dentro del Conjunto se encuentra la fachada de la Casa Cervantes. Casa construida por Francisco Martínez i Martínez, insigne folklorista alteano, miembro destacado de la *renaixença* valenciana de principios del siglo XX, y eminent estudioso de la obra de Miguel de Cervantes. Casa eclèctica casticista de principios del siglo XX, con elementos neomudèjars, de tres plantas cuya fachada, simé-

emblanquinada en blanc. En el centre s'obri la porta d'accés remarcada per pilastres, llinda i arc de mig punt de descàrrega. En el timpà s'hi ubica un medalló amb el retrat d'un cavaller engolat amb la inscripció «CERVANTES», que dona nom a la casa. A un costat i a l'altre de la porta s'obren sengles finestres geminades amb arquets de mig punt sobre mainell. En la planta primera s'obren dos balcons allindats adornats amb arcs lobulats, i sobre la porta, un adorn central emmarcat. Corona l'edifici una galeria d'arquets a l'aragonesa i un potent ràfol de permòdols de fusta. Va pertànyer en els últims anys a la família Olcina. L'interior va ser desfigurat en una recent rehabilitació.

Valors objecte de protecció del conjunt històric

A més de la importància militar i constructiva del baluard, que conserva quasi en la seua integritat els llenços de les muralles, tenen el major interès la trama urbanística de la ciutat de nova planta albergada en el seu interior i l'edificació encara tradicional, amb poques substitucions, i el tram sud adossat a la muralla que correspon al segle XVIII. A la singularitat del seu enclavament ex novo s'hi afeg el fet de ser l'element generador d'un nucli històric tradicional que va més enllà dels seus límits i origina nous nuclis de població: els ravals del Fornet, en el camí de Polop; el de Sant Pere, en direcció a la mar, i el de Bellaguarda, al voltant de l'antic castell del dit nom.

La morfologia resultat de la configuració de les illes urbanes, de la regularitat de la parcel·lació i de l'escala edificatòria dona lloc a un conjunt urbà de gran harmonia. En les edificacions destaquen l'art de les reixes, de balcons i els ràfols. En l'interior de les vivendes adossades a la muralla es troben restes de soterranis voltats, possiblement corresponents a dependències del baluard.

Béns d'interès cultural inclosos dins del perímetre delimitat del conjunt històric, delimitació dels seus entorns de protecció.

– Muralles i defenses del recinte fortificat d'Altea, Bé d'Interès Cultural per la disposició adicional primera de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

El recinte murallat d'Altea respon a una nova manera de fortificar que sorgix al final del segle XV amb la supremacia de l'artilleria enfront dels antics artefactes de guerra. Això dona lloc a Altea a un recinte de planta quadrilonga en direcció nord-est sud-oest assentada sobre l'acròpolis del tossal principal davant de la costa. En este cas, tal vegada perquè va ser finalment finançada no pel rei, sinó pel senyor d'Altea, els llenços són de menor grossària i es conformen com una estructura de muralla en què es pleguen apuntant cap a una forma romboïdal amb baluards de carreu en els cantons. L'alçària de les muralles va variar amb el temps, de manera que en origen degué arribar a l'altura del pas de guàrdia que es conserva encara en fragments dels llenços nord i est; però al llarg del segle XVIII la transformació edilícia de la vila va implicar un augment d'alçària dels edificis que recolzen les seues parts posteriors en el mur i s'alcen sobre el mateix pas de guàrdia, el qual va haver de quedar com a servitud al llarg del perímetre.

La muralla inclou dos portes: el portal Vell o porta de València, oberta al camí Reial en el llenç nord de la muralla, i el portal del Castell o de Polop, obert a l'oest. A mitjan segle XVIII per la pressió demogràfica i la importància del raval de Sant Pere, s'obri el portal Nou en el punt d'inflexió del llenç a llevant.

El recinte disposava de quatre elements defensius complementaris: la torre al costat del portal Vell; el castell al costat del baluard del cantó sud-oest; la Casa del Comú i Justícia, en l'angle sud-est, i la Casa de la Senyoria, en l'angle nord-est de la muralla. Els baluards dels cantons disposaven de superfície en coberta per a la instal·lació de l'artilleria.

Es coneix l'existència i la ubicació dels següents elements demòlics:

– El castell: Cristóbal Antonelli va dissenyar, suposadament, el seu traçat de manera canònica; constituïa un cos quadrat perfecte amb garites en tres dels cantons, i en el quart cantó s'adossava un rombe emergent i acabat en punta de fletxa que ix cap a fora per a defensar la porta d'accés al castell. En si, era un edifici relativament xicotet que incloïa l'accés en el cos quadrat a través d'una volta molt rebaixada englobada en la part atalussada del mur –un mur de més de dos vares de

trica, se muestra en calada en blanco. En el centro se abre la puerta de acceso remarcada por pilastras, dintel y arco de medio punto de descarga. En el tímpano se ubica un medallón con el retrato de un caballero engolado con la inscripción «CERVANTES», que da nombre a la casa. A ambos lados de la puerta se abren sendas ventanas geminadas con arquillos de medio punto sobre parteluz. En la planta primera se abren dos balcones adintelados adornados con arcos lobulados y sobre la puerta un adorno central emmarcado. Remata el edificio una galería de arquillos a la aragonesa y un potente alero de canes de madera. Perteneció en los últimos años a la familia Olcina. El interior fue desfigurado en una reciente rehabilitación.

Valores objeto de protección del conjunto histórico

Además de la importancia militar y constructiva del baluarte, que conserva casi en su integridad los lienzos de las murallas, tienen el mayor interés la trama urbanística de la ciudad de nueva planta albergada en su interior y la edificación todavía tradicional, con pocas sustituciones, y el tramo sur adosado a la muralla que corresponde al siglo XVIII. A la singularidad de su enclave ex novo se le añade el ser elemento generador de un núcleo histórico tradicional que va más allá de sus límites originando nuevos núcleos de población: los arrabales *del Fornet* en el camino de Polop, el de *Sant Pere*, en dirección al mar y el de Bellaguarda, en torno al antiguo castillo de dicho nombre.

La morfología resultado de la configuración de las manzanas urbanas, de la regularidad de la parcelación y de la escala edificatoria da lugar a un conjunto urbano de gran armonía. En las edificaciones destacan la rejería, de balcones y rejas y los aleros. En el interior de las viviendas adosadas a la muralla se encuentran restos de sótanos abovedados, posiblemente correspondientes a dependencias del baluarte.

Bienes de Interés Cultural incluidos dentro del perímetro delimitado del conjunto histórico, delimitación de sus entornos de protección.

– Murallas y defensas del recinto fortificado de Altea, Bien de Interés Cultural por la disposición adicional primera de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

El recinto amurallado de Altea responde a una nueva forma de fortificar, que surge, a finales del siglo XV, con la supremacia de la artillería frente a los antiguos artilugios de guerra. Esto da lugar en Altea a un recinto de planta cuadrilonga en dirección nordeste sudoeste asentada sobre la acrópolis de la colina principal frente a la costa. En este caso, tal vez porque fue finalmente financiada, no por el rey, sino por el señor de Altea, los lienzos son de menor espesor y se conforman como una estructura de casamuro en la que los lienzos se pliegan apuntando hacia una forma romboïdal con baluartes de sillería en las esquinas. La altura de las murallas varió con el tiempo de manera que en origen debió alcanzar la altura del paso de guardia que se conserva aún en fragmentos de los lienzos norte y este, pero a lo largo del siglo XVIII la transformación edilícia de la villa implicó un aumento de altura de los edificios que apoyan sus traseras en el muro y se levantan sobre el propio paso de guardia, el cual debió quedar como servidumbre a lo largo del perímetro.

La muralla incluye dos puertas: *El Portal Vell* o Puerta de Valencia abierta al camino Real en el lienzo norte de la muralla y el *Portal del Castell* o de Polop abierto a oeste. A mediados del siglo XVIII y dada la presión demográfica y la importancia del Raval de *Sant Pere* se abre el *Portal Nou* en el punto de inflexión del lienzo a levante.

El recinto disponía de cuatro elementos defensivos complementarios: la torre junto al *Portal Vell*, el castillo junto al baluarte de la esquina sudoeste, la Casa del *Comú i Justícia*, en el ángulo sudeste y la Casa de la Señoría en el ángulo noreste de la muralla. Los baluartes de las esquinas disponían de superficie en cubierta para la instalación de la artillería.

Se conoce la existencia y ubicación de los siguientes elementos demòlics:

– El castillo: cuyas trazas supuestamente diseñó Cristóbal Antonelli de manera canònica, constituïa un cuerpo cuadrado perfecto con garitas en tres de las esquinas, en la cuarta esquina se adosaba un rombo emergente y acabado en punta de flecha saliendo hacia fuera para defender la puerta de acceso al castillo. En si era un edificio relativamente pequeño que incluía el acceso en el cuerpo cuadrado a través de una bóveda muy rebajada englobada en la parte ataluzada del muro –un muro de más de

grossària-; després d'esta es trobava el cos de guàrdia: un espai xicotet i en sífó per a facilitar la defensa. Una cisterna i un banc de caners es trobaven a l'entrada. La planta noble incloïa una sala de guàrdia voltada i diverses estances.

El nivell superior l'ocupava una gran terrassa d'operacions jalonada per garites; sobre esta coberta s'hi trobava una construcció: la Santa Bàrbara, on es guarda la pólvora. La secció del mur era potent, amb un cos inferior en talús fins a la primera altura, on un pla vertical pujava fins a la terrassa superior. Esta és d'àmplies dimensions per a facilitar la maniobra dels canons, que embocaven a àmplies troneres que permetien un bon agranament. El plafó superior s'alçava uns tres pams del cordó de fatxada que coincidí amb el pla de servici de la bateria que mirava als quatre vents. Les garites laterals sobreeixien de la barana. Es trobava al costat de l'església al lloc que hui és la plaça. Va ser destruït a mitjan segle XIX.

– El baluard del Comú: es trobava al fons del carrer de la Carnisseria, al costat del carreró de la presó. Una xicoteta escala adossada al mur pujava fins a les dependències de la Casa de la Vila; des d'allí es podia observar el terraplé de la muralla sud. El mateix llenç de la muralla constituïa el mur central del baluard, de manera que dels dos cossos que comprenia, un d'estos sobreeixia de la mateixa línia de la muralla a mode de defensa. S'accedia per una avantcambra després de la qual es passava a la cambra on es reunien els jurats d'Altea. Esta cambra ocupava ambdós naus i presentava en el seu interior l'estructura de fusta de la coberta. S'il·luminava per finestres a llevant i migdia, on es disposaven boques artilleres cap al nord. Annexa a la cambra es trobava la dependència del secretari municipal. En 1911 ja no existia.

– La Casa de la Senyoria: es definia com un baluard artillat de gran presència que dominava amb el seu foc la desembocadura del riu Algar, en l'angle nord-oriental del perímetre fortificat; constava d'una gran mola de planta quadrada que sobreeixia de les traces de la muralla i amb els murs de carreu atalussats i amb un cordó que recorria la seua fatxada a mitjana altura i potenciava el seu aspecte de fortaleza. Una gran sala es definia en la planta noble, sala que obria grans finestres cap a llevant. Va ser demolida entre 1911 i 1915.

– La torre al costat del portal Vell. Era una torre de planta quadrada i xicotetes dimensions situada en un cantó al costat del portal Vell.

Castell i baluards van desaparèixer a final del segle XIX i inici del XX; queda constància d'algun en imatges d'època. Les variacions sobre les traces originals en la planta de la fortaleza comencen en l'església, que s'ha reulat uns 5 metres sobre la línia original. La desaparició dels baluards i del castell ha creat gloriets i ha ampliat la plaça.

Quant al caseriu, s'han demolit en dates molt recents la casa del carrer Santa Bàrbara al costat de la Casa Cervantes, la casa del costat de la plaça de l'Església que dona a l'actual mirador, i la casa al carrer del Portal en el solar de la qual s'ha alçat un edifici que no s'até a les característiques tipològiques i constructives d'Altea, per la qual cosa en la normativa de protecció haurà de qualificar-se com a fora d'ordenació. També han desaparegut les cases d'enfront del portal Vell, que han donat lloc a un jardí urbà.

Justificació de la delimitació d'entorn de protecció

El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció consistix a incloure dins de la seua àrea els següents elements urbans:

– Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el bé i en les quals qualsevol intervenció que es realitze pugua afectar-lo de manera visual o física.

– Parcel·les que donen al mateix espai públic que el bé i que constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat on qualsevol intervenció que es realitze pugua suposar una alteració de les condicions de percepció del bé o del caràcter patrimonial de l'àmbit urbà on s'ubica.

– Espais públics en contacte directe amb el bé i les parcel·les enumerades anteriorment i que constitueixen part del seu ambient immediat, accés i centre del gaudi exterior d'este.

dos varas de espesor; tras ella se encontraba el cuerpo de guardia: un espacio pequeño y en sifón para su más fácil defensa. Una cisterna y un *banc de caners* se encontraban en la entrada. La planta noble incluía una sala de guardia abovedada y diversas estancias.

El nivel superior lo ocupaba una gran terraza de operaciones jalonada por garitas; sobre esta cubierta se encontraba una construcción: la Santa Bárbara, donde se guarda la pólvora. La sección del muro era potente, con un cuerpo inferior en talud hasta la primera altura donde un plano vertical subía hasta la terraza superior. Ésta es de amplias dimensiones para facilitar la maniobra de los cañones, que embocaban a amplias troneras que permitían un buen barrido. El peto superior se levantaba unos tres palmos del cordón de fachada que coincidía con el plano de servicio de la batería que miraba a los cuatro vientos. Las garitas laterales se sobresalían del antepecho. Se encontraba junto a la iglesia en lo que hoy es la plaza. Fue destruido a mediados del siglo XIX.

– El Baluarte del Comú: se encontraba al fondo del *Carrer de la Carnisseria* junto al callejón de la cárcel. Una pequeña escalera adosada al muro subía hasta las dependencias de la Casa de la Vila, desde allí se podía observar al adarve de la muralla sur. El propio lienzo de la muralla constituía el muro central del baluarte, de manera que de los dos cuerpos que comprendía, uno de ellos sobresalía de la propia línea de la muralla a la manera de defensa. Se accedía por una antecámara tras la cual se pasaba a cámara donde se reunían los jurados de Altea. Esta cámara ocupaba ambas naves y presentaba en su interior la estructura de madera de la cubierta. Se iluminaba por ventanas a levante y mediodía, donde se disponían bocas artilleras hacia el norte. Anexa a la cámara se encontraba la dependencia del secretario municipal. En 1911 ya no existía.

– La casa de la Señoría: se definía como un baluarte artillado de gran presencia que dominaba con su fuego la desembocadura del río Algar, en el ángulo nororiental del perímetro fortificado; constaba de una gran mole de planta cuadrada sobresaliente de las trazas de la muralla y con los muros de sillería ataluzados y con un cordón que recorría su fachada a media altura y potenciaba su aspecto de fortaleza. Una gran sala se definía en la planta noble, sala que abría grandes ventanas hacia levante. Fue demolida entre 1911 y 1915.

– La torre junto al *Portal Vell*. Era una torre de planta cuadrada y pequeñas dimensiones situada en esquina junto al portal Vell.

Castillo y baluartes desaparecieron a finales del siglo XIX e inicios del siglo XX, quedando constancia de alguno de ellos en imágenes de época. Las variaciones sobre las trazas originales en la planta de la fortaleza comienzan en la iglesia, que se ha retranqueado unos 5 metros sobre la línea original. La desaparición de los baluartes y del castillo ha creado gloriets y ampliado la plaza.

En cuanto al caserío han sido demolidas en fechas muy recientes la casa de la calle Santa Bárbara junto a la Casa Cervantes, la casa junto a la plaza de la iglesia que da lugar al actual mirador, y la casa en la calle del Portal en cuyo solar se ha edificado un edificio que no se atiene a las características tipológicas y constructivas de Altea por lo que en la normativa de protección habrá de calificarse como fuera de ordenación. También ha desaparecido las casas que enfrentaban con el *Portal Vell* dando lugar a un jardín urbano.

Justificación de la delimitación de entorno de protección

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el bien, y en las que cualquier intervención que se realice pueda afectarlo visual o físicamente.

– Parcelas recayentes al mismo espacio público que el bien y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del bien o del carácter patrimonial del ámbito urbano en que se ubica.

– Espacios públicos en contacto directo con el bien y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente inmediato, acceso y centro del disfrute exterior del mismo.

– Espais, edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que, encara que no tinga una situació d'immediateza amb el bé, afecten de manera fonamental la percepció d'este o constituïsquen punts clau de visualització exterior o del seu gaudi paisatgístic.

– Perímetres de presumpció arqueològica, susceptibles de troballes relacionades amb el bé d'interés cultural o amb la contextualització històrica de la seua relació territorial.

– Donades les particularitats d'este monument, configurador i delimitador del conjunt històric, i la protecció deguda a esta figura que garantix la tutela de la seua relació amb l'interior del recinte, es delimita com a entorn de protecció cap a este el perímetre conformat per les parcel·les que té adossades, on es poden trobar restes arquitectòniques vinculades al sistema defensiu, i pels espais públics directament adjacents al bé d'interés cultural. En el perímetre exterior s'hi aplicaran els criteris generals abans esmentats.

Línia delimitadora exterior

Origen: intersecció entre l'alineació nord de la prolongació de la parcel·la núm. 02 de l'illa 69651 i l'eix del carrer Bonavista, punt A.

Sentit: antihorari.

Línia delimitadora: des de l'origen la línia recorre l'alineació nord de l'illa 69651, travessa en direcció sud la dita illa entre les parcel·les 20 i 21. Inclou la 70664 i recorre la fatxada oest de l'illa 70675. La línia travessa esta illa entre les parcel·les 14 i 15 i incorpora les parcel·les 15, 16 i 17. Incorpora les illes 70673, 70670, 70678 i 70677. Continua per la mitgera entre les parcel·les 08 i 09 de l'illa 69684, entre les 06 i 07 i 11 i 12 de l'illa 69672, entre les parcel·les 02 i 03 de l'illa 69671. Incorpora la parcel·la 15 i 01 de l'illa 68670, i les 01 i 02 de la 68675. Recorre les fatxades sud-est de l'illa 68661 números 07, 06 i 05. Voreja l'illa 68660 i l'exclou. Prosegueix pels carrerons a l'oest de les illes 68663, 68664 i 68652 fins al punt d'origen.

Línia delimitadora interior

Origen: cantó nord-est de l'illa cadastral núm. 69666, punt B.

Sentit: antihorari.

Línia delimitadora: des de l'origen la línia recorre les alineacions oest de les illes números 69664 i 70676. Gira a oest i prossegueix incorporant l'illa número 68662, on està l'església. Des del cantó sud de la fatxada principal de l'església es dirigeix a la fatxada de la parcel·la 02 de l'illa 69665, i recorre l'alineació nord de la dita illa 69665 fins al punt d'origen.

Béns de rellevància local existents dins del perímetre delimitat del conjunt històric

Entre les edificacions més destacades del nucli històric d'Altea, mereix el reconeixement de Bé de Rellevància Local i ha de ser inscrita en la secció 2a de l'Inventari General del Patrimoni Cultural amb la categoria de Monuments d'Interés Local (article 46 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià) la següent:

– L'Església parroquial de la Mare de Déu del Consol

Segons les referències de la conferència dictada per Miguel del Rey en el centenari de la inauguració de l'església, el primitiu temple va ser erigit a principi del segle XVII per Francisco Palafox, marquès d'Ariza, senyor de les baronies de Calp i Altea; construïda pels germans Pere i Damià de la Càmera, va costar uns quatre-cents ducats. En el segle XIX es trobava en ruïnes. Es va construir la capella del Crist com a cos exempt, inaugurada en 1854, una peça academicista de bona qualitat arquitectònica, que més tard es va incorporar al nou temple formant part del creuer. Mentres s'edificava la nova església s'oïa missa en la dita capella, on es trobava el Santíssim Crist del Sagrari. El 18 de setembre de 1910 es va beneir la nova església, les obres de la qual les va dur a terme a partir de 1901 el mestre d'obres Adrián Vela Gadea, a partir del croquis del mestre d'escola Jaime Cardona i les obres ja començades del nou temple.

– Espacios, edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que, aún no teniendo una situación de inmediatez con el bien, afecten de forma fundamental a la percepción del mismo o constituyan puntos clave de visualización exterior o de su disfrute paisajístico.

– Perímetros de presunción arqueológica, susceptibles de hallazgos relacionados con el bien de interés cultural o con la contextualización histórica de su relación territorial.

– Dadas las particularidades de este monumento, configurador y delimitador del conjunto histórico y la protección debida a esta figura que garantiza la tutela de su relación con el interior del recinto, se delimita como entorno de protección hacia éste, el perímetro conformado por las parcelas adosadas al mismo, donde se pueden encontrar restos arquitectónicos vinculados al sistema defensivo, y por los espacios públicos directamente adyacentes al Bien de Interés Cultural. En el perímetro exterior se aplicarán los criterios generales antes relacionados.

Línia delimitadora exterior

Origen: intersecció entre la alineació norte de la prolongació de la parcela nº 02 de la manzana 69651 y el eje de la calle Buenavista, punto A.

Sentido: antihorario.

Línia delimitadora: desde el origen la línea recorre la alineación norte de la manzana 69651, atraviesa en dirección sur dicha manzana entre las parcelas 20 y 21. Incluye la manzana 70664 y recorre la fachada oeste de la manzana 70675. La línea atraviesa esta manzana entre las parcelas 14 y 15 e incorpora las parcelas 15, 16 y 17. Incorpora las manzanas 70673, 70670, 70678 y 70677. Continúa por la medianera entre las parcelas 08 y 09 de la manzana 69684, entre las 06 y 07 y 11 y 12 de la manzana 69672, entre las parcelas 02 y 03 de la manzana 69671. Incorpora las parcelas 15 y 01 de la manzana 68670, y las 01 y 02 de la 68675. Recorre las fachadas sudeste de la manzana 68661 números 07, 06 y 05. Bordea la manzana 68660, excluyéndola. Prosigue por los callejones al oeste de las manzanas 68663, 68664 y 68652 hasta el punto de origen.

Línia delimitadora interior

Origen: esquina nordeste de la manzana catastral nº 69666, punto B.

Sentido: antihorario.

Línia delimitadora: desde el origen la línea recorre las alineaciones oeste de las manzanas números 69664 y 70676. Gira a oeste y prosigue incorporando la manzana número 68662, donde está la iglesia. Desde la esquina sur de la fachada principal de la iglesia se dirige a la fachada de la parcela 02 de la manzana 69665, y recorre la alineación norte de dicha manzana 69665 hasta el punto de origen.

Bienes de relevancia local existentes dentro del perímetro delimitado del conjunto histórico

De entre las edificaciones más destacadas del casco histórico de Altea, merece el reconocimiento de Bienes de Relevancia Local y debe ser inscrita en la sección 2ª del Inventario General del Patrimonio Cultural con la categoría de Monumentos de Interés Local (artículo 46 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano) la siguiente:

– La Iglesia parroquial de la Virgen del Consuelo

Según las referencias de la conferencia dictada por Miguel del Rey en el centenari de la inauguració de la iglesia, el primitivo templo fue erigido a principios del siglo XVII por Francisco Palafox, Marqués de Ariza, señor de las baronías de Calpe y Altea; y construida por los hermanos Pere i Damià de la Càmera y que costó unos cuatrocientos ducados. En el siglo XIX se encontraba en ruina. Se construyó la Capilla del Cristo como cuerpo exento inaugurada en 1854, una pieza academicista de buena calidad arquitectónica, que más tarde se incorporó al nuevo templo formando parte del crucero. Mientras se edificaba la nueva iglesia se oía misa en dicha capilla donde se encontraba el Santísimo Cristo del Sagrario. El 18 de septiembre de 1910 se bendijo la nueva iglesia, cuyas obras se llevaron a cabo a partir de 1901 por el maestro de obras Adrián Vela Gadea, a partir del croquis del maestro de escuela Jaime Cardona y las obras ya comenzadas del nuevo templo.

Entre 1980 i 1989 es va procedir a la restauració de la nova església promoguda pels rectors Antonio Escrivá i Jesús Ortuño Rodríguez i realitzada per l'arquitecte Álvaro Gómez Ferrer.

És una església classicista de planta de creu llatina amb capelles entre contraforts, alçada en maçoneria. Es cobrix amb volta de canó sobre arcs faixons en què s'obren les llunetes on s'ubiquen les finestres que il·luminen el temple. Destaquen les dos cúpules sobre cimboris cobertes amb teules vidriades blaves i blanques, l'una sobre el creuer i l'altra en la capella de la comunió. Disposa d'un campanar de planta quadrada situat a l'esquerra de la façada.

Compta amb l'adscripció provisional de Bé de Rellevància Local per la disposició addicional quinta de la Llei 5/2007, de 9 de febrer, de modificació de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, que ara es confirma en el present procediment.

No se li delimita entorn de protecció perquè està inclòs en el conjunt històric i, per tant, té garantida la protecció del seu context.

ANNEX II

NORMATIVA DE PROTECCIÓ

Normativa de protecció del conjunt històric i de l'entorn de protecció de les muralles i defenses del recinte fortificat

Conjunt històric:

Article 1. Règim general d'intervencions en el conjunt històric i excepcions

Segons el que disposa l'article 35 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, qualsevol intervenció haurà de tindre, prèviament a la concessió de llicència o aprovació municipal, quan siga preceptiva, en tant que no es dispose de l'obligatori pla especial previst en l'article 2 d'esta normativa, l'autorització de la conselleria competent en matèria de Cultura. La dita autorització s'emetrà d'acord amb la normativa provisional establida en el present decret, i si no n'hi ha, d'acord amb els criteris d'aplicació directa continguts, en els articles 38 i 39 de l'esmentada llei.

Totes les intervencions requeriran, per a la seua autorització patrimonial, la definició precisa del seu abast, amb la documentació tècnica que per la seua especificitat els corresponga, i amb la ubicació parcel·l·lària i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua transcendència patrimonial.

Este últim aspecte serà avaluat pel tècnic municipal i del seu informe motivat l'ajuntament podrà derivar la innecessarietat d'autorització prèvia en actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com és el cas de les obres i les instal·lacions dirigides a la correcta conservació, bon ús i habitabilitat interior dels immobles que no tinguen reconeixement individualitzat de Bé d'Interès Cultural o de Bé de Rellevància Local i que, per plantejament, tècnica i abast, no suposen posar en perill els valors de l'edifici en si i/o en la seua contribució als valors generals de l'àmbit protegit.

En estos casos, l'ajuntament comunicarà a la conselleria competent en matèria de cultura, en el termini de 10 dies, la concessió de llicència municipal i s'ha d'adjuntar com a mínim l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un plànol d'ubicació i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la seua falta de transcendència patrimonial.

Article 2. Obligatorieta de redactar el pla especial de protecció

L'article anterior regirà transitoriament fins que s'aprove el pla especial de protecció preceptiu i este regule la validació patrimonial, d'acord amb el que estableix l'article 34.2 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 3. Béns de Rellevància Local

El règim d'intervencions en el bé seleccionat en el present decret amb el reconeixement explícit i individualitzat de Bé de Rellevància Local, l'església parroquial de la Mare de Déu del Consol, garantirà la protecció integral dels valors dels quals es deriva el seu reconeixement, de conformitat amb el que estableix l'article 50 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià. Això sense perjudi de l'obliga-

Entre 1980 y 1989 se procedió a la restauración de la nueva iglesia promovida por los párrocos Antonio Escrivá y Jesús Ortuño Rodríguez y realizada por el arquitecto Álvaro Gómez Ferrer.

Es una iglesia clasicista de planta de cruz latina con capillas entre contrafuertes levantada en mampostería. Se cubre con bóveda de cañón sobre arcos fajones en la que se abren los lunetos donde se ubican las ventanas que iluminan el templo. Destacan las dos cúpulas sobre cimborrios cubiertas con tejas vidriadas azules y blancas, una sobre el crucero y la otra en la capilla de la Comunió. Dispone de campanario de planta cuadrada situado a la izquierda de la fachada.

Cuenta con la adscripción provisional de Bien de Relevancia Local por la disposición adicional quinta de la Ley 5/2007, de 9 de febrero, de modificación de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano que ahora se confirma en el presente procedimiento.

No se le delimita entorno de protección porque al estar incluido en el Conjunto Histórico tiene garantizada la protección de su contexto.

ANEXO II

NORMATIVA DE PROTECCIÓN

Normativa de protección del conjunto histórico y del entorno de protección de las murallas y defensas del recinto fortificado

Conjunto histórico:

Artículo 1. Régimen general de intervenciones en el conjunto histórico y excepciones.

A tenor de lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano cualquier intervención precisará, previamente a la concesión de licencia o aprobación municipal, cuando fuere preceptiva, en tanto en cuanto no se disponga del obligatorio Plan Especial, previsto en el artículo 2 de esta normativa, la autorización de la conselleria competente en materia de Cultura. Dicha autorización se emitirá de acuerdo con la normativa provisional establecida en el presente decreto y en su defecto conforme a los criterios de aplicación directa contenidos en los artículos 38 y 39 de la citada ley.

Todas las intervenciones requerirán, para su autorización patrimonial, la definición precisa de su alcance, con la documentación técnica que por su especificidad les corresponda, y con la ubicación parcelaria y el apoyo fotogràfic que permita constatar la situación de partida y su transcendència patrimonial.

Este último aspecto será evaluado por el técnico municipal de cuyo informe motivado el ayuntamiento podrá derivar la innecesarietat de autorización previa en actuaciones que se sitúen fuera del presente marco normativo por falta de transcendència patrimonial, como sería el caso de las obras e instalaciones dirigidas a la correcta conservación, buen uso y habitabilidad interior de los inmuebles que no tengan reconocimiento individualizado de Bien de Interés Cultural o Bien de Relevancia Local, y que, por planteamiento, técnica y alcance no supongan poner en peligro los valores del edificio, en sí mismo y/o en su contribución a los valores generales del ámbito protegido.

En estos casos, el ayuntamiento comunicará a la conselleria competente en materia de Cultura, en el plazo de 10 días, la concesión de licencia municipal, adjuntando como mínimo el informe técnico que se menciona en el párrafo anterior, un plano de ubicación y el apoyo fotogràfic que permita constatar la situación de partida y su falta de transcendència patrimonial.

Artículo 2. Obligatorieta de redactar plan especial de protección

El artículo anterior regirà transitoriamente hasta que se apruebe el preceptivo plan especial de protección y éste alcance validación patrimonial, de acuerdo con lo establecido en el artículo 34.2 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 3. Bienes de Relevancia Local

El régimen de intervenciones en el bien seleccionado en el presente decreto con el reconocimiento explícit e individualizado de Bien de Relevancia Local, la iglesia parroquial de la Virgen del Consuelo, garantizará la protección integral de los valores de los que se deriva su reconocimiento, de conformidad con lo que establece el artículo 50 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano. Ello sin

ció municipal d'incloure este immoble en el Catàleg de Béns i Espais Protegits com a Bé de Rellevància Local amb la categoria de Monument d'Interès Local. Fins a eixe moment queda subjecta al règim d'intervenció establert en l'article 7 de la present normativa de protecció.

Article 4. Preservació de la silueta paisatgística i de la imatge arquitectònica

Totes les actuacions que puguen tindre una incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en la consideració de l'escena o del paisatge urbà dels monuments, el seu entorn i el conjunt en general, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o arbratge, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via pública, etc., o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualssevol altres de característiques i conseqüències semblants, hauran de sotmetre's a l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, que resoldrà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i dignitat abans al·ludits.

El paviment dels vials públics serà d'enmorrillado (paviment de còdols existent).

Queda proscriu la introducció d'anuncis o publicitat exterior (excepte els cartells informatius dels noms i de les activitats dels edificis) que, en qualsevol de les seues acepcions, irrompa en la dita escena urbana, excepte la d'activitats culturals o esdeveniments festius que, de manera ocasional, reversible i per un temps limitat, sol·licite i obtinga l'autorització expressa.

Article 5. Criteris d'intervenció de la parcel·lació i edificacions

1. Es mantindrà la parcel·lació històrica.
2. Es mantindran les alineacions històriques de l'edificació conservades fins a l'actualitat. S'haurà de recuperar l'alineació en el front sud de la plaça de l'Església. Es prohibeixen reculades i patis a fatxada, excepte els ja existents.
3. Els edificis tradicionals del conjunt, pel seu alt valor ambiental i testimonial d'una arquitectura i una tipologia que el caracteritzen, hauran de mantindre les fatxades visibles des de la via pública encara que estes recaiguen a patis interiors, preservant i restaurant els caràcters originaris d'estes. També s'hauran de mantindre els elements arquitectònics com ara voltes, arcs, aljubs i forns tradicionals, que es troben a l'interior dels edificis del conjunt.

4. Els edificis situats al carrer de Salamanca, números 1, 3 i 5; al carrer Fondo, número 8, i el situat al carrer de la Concepció, número 5, pel seu interès arquitectònic i històric gaudiran de protecció integral de la seua estructuració bàsica i dels seus elements arquitectònics i decoratius.

5. La fatxada de la Casa Cervantes, situada al carrer de Santa Bàrbara, número 8, gaudirà de protecció integral.

6. La antiga Casa de les Torres o Casa Martínez, que se trobava al carrer de Santa Bàrbara i que va ser recentment demolida, podrà reconstruir-se en la seua envolupant exterior d'acord amb la seua materialitat original, ja que formava part del paisatge i es manté en la memòria col·lectiva d'Altea.

7. El nombre de plantes dels edificis estarà subjecte transitòriament al que estableix el Pla Especial de Reforma Interior d'Altea (BOP núm. 99, de 4 de maig de 1992), amb l'excepció de les parcel·les següents: núm. 08 de l'illa 69668, que no podrà modificar la seua envolupant volumètrica, sense perjudici del que disposa l'article 6 d'esta normativa referent a les parts posteriors dels edificis que donen al carrer Major; núm. 05 de l'illa 69662, que només podrà tindre un total de tres plantes; núm. 05 de l'illa 69663, que només es permet elevar una planta; núm. 19 de l'illa 68652, que no podrà modificar la seua envolupant volumètrica. En la resta de parcel·les no regulades pel dit pla especial de reforma interior d'Altea es mantindran el volum i l'alçària reguladora de l'edifici existent, i en la parcel·la núm. 02 de l'illa 68670 es podran edificar tres plantes amb l'alçària reguladora de cornisa de l'edifici limítrof.

perjuicio de la obligació municipal de incloure este inmueble en el Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos como Bien de Relevancia Local con la categoría de Monumento de Interés Local. Hasta ese momento queda sujeta al régimen de intervención establecido en el artículo 7 de la presente normativa de protección

Artículo 4. Preservación de la silueta paisajística y de la imagen arquitectónica

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje urbano de los monumentos, su entorno y el conjunto en general, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a autorización de la conselleria competente en materia de Cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

El pavimento de los viales públicos será de enmorrillado (pavimento de cantos rodados existente).

Queda proscriu la introducción de anuncios o publicidad exterior (salvo los carteles informativos de los nombres y las actividades de los edificios) que, en cualquiera de sus acepciones, irrompa en dicha escena urbana, salvo la de actividades culturales o eventos festivos que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado solicite y obtenga autorización expresa.

Artículo 5. Criterios de Intervención de la parcelación y edificaciones

1. Se mantendrán la parcelación històrica.
2. Serán mantenidas las alineaciones històriques de la edificación conservadas hasta la actualidad. Se deberá recuperar la alineación en el frente sur de la plaza de la iglesia. Se prohíben retranqueos y patios a fachada, salvo los ya existentes.
3. Los edificios tradicionales del conjunto, por su alto valor ambiental y testimonial de una arquitectura y tipología que caracteriza al mismo, deberán mantener las fachadas visibles desde la vía pública aunque éstas recaigan a patios interiores, preservando y restaurando los caracteres originarios de las mismas. También deberán ser mantenidos los elementos arquitectónicos tales como bóvedas, arcos, aljibes, hornos tradicionales que se encuentren en el interior de los edificios del conjunto.

4. Los edificios sitos en la calle Salamanca números 1, 3 y 5 y en la calle Honda nº 8, y el situado en la calle Concepción número 5, por su interès arquitectònic e històric, gozarán de protecció integral de su estructuración básica y de sus elementos arquitectónicos y decorativos.

5. La fachada de la Casa Cervantes, sita en la calle Santa Bárbara nº 8 gozará de protecció integral.

6. La antigua Casa de las Torres o Casa Martínez que se encontraba en la calle Santa Bárbara y que fue recientemente demolida podrá reconstruirse en su envolvente exterior conforme a su materialidad original, ya que formaba parte del paisaje y se mantiene en la memoria colectiva de Altea.

7. El número de plantas de los edificios se sujetará transitòriament al establecido en el Plan Especial de Reforma Interior de Altea (BOP nº 99 de 4 de mayo de 1992), con la excepción de las siguientes parcelas: nº 08 de la manzana 69668, que no podrá modificar su envolvente volumétrica, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 6 de esta normativa referent a las traseras de los edificios recayentes a la calle Mayor; nº 05 de la manzana 69662 que sólo podrá alcanzar un total de tres plantas; nº 05 de la manzana 69663 solo se permite elevar una planta; nº 19 de la manzana 68652 no podrá modificar su envolvente volumétrica. En el resto de parcelas no reguladas por dicho Plan Especial de Reforma Interior de Altea citado se mantendrán el volumen y la altura reguladora del edificio existente y en la parcela nº 02 de la manzana 68670 se podrán edificar tres plantas con la altura reguladora de cornisa del edificio colindante.

8. L'alçària reguladora, definida segons el Reglament de Zones d'Ordenació Urbanística de la Comunitat Valenciana, serà la mateixa de l'edifici actualment existent en els edificis anteriors a 1940 i que posseïsquen el nombre màxim de plantes permès pel Pla Especial de Reforma Interior d'Altea esmentat. Per a la resta de noves edificacions o sobreelevacions de les existents no se sobrepassaran els 7,30 m per a tres plantes (planta baixa, planta primera i cambra) i 5,40 m per a dos plantes, en qualsevol de les seues dos fatxadades, mesurats des de l'alineació del carrer de cota inferior en el punt mitjà de la fatxada. No es permeten semisoterranis. La cota de paviment de planta baixa serà igual o inferior a 19 cm respecte a la cota de carrer en el punt mitjà de la fatxada.

9. Las cobertes, d'acord amb la tipologia d'Altea, seran a dos aigües de teula corba d'argila blanca; el pendent dels faldons oscil·larà entre el 30 i el 35%, i l'alçària màxima del carener serà de 1,80 m respecte de la cornisa. Es prohibeixen les cobertes planes en l'última planta de l'edifici, excepte la del baluard que hi ha al costat de l'antic castell desaparegut, que serà plana.

10. Les noves edificacions, sobreelevacions o les remodelacions de les no tradicionals s'adequaran estèticament a la tipologia i als acabats tradicionals d'Altea, i les fatxadades visibles des de la via pública, encara que recaiguen a patis interiors, tindran en compte les disposicions següents:

– Ràfols de rajola massissa manual amb les formes tradicionals, o bé en fusta tradicional, en el cas de la Casa Cervantes, o bé dels edificis adossats a la muralla.

– Buits de fatxada de proporció vertical, amb la possible excepció de la cambra segons la tipologia compositiva del municipi.

– Balcons de barana metàl·lica, amb rafals de pedra calcària o estructura de ferro, amplària màxima de vol de 35 cm, 15 cm de cantell i longitud màxima d'1,80 m. Es prohibeixen els miradors. Les reixes tradicionals de les fatxadades es mantindran especialment.

– Les fusteries seran de fusta en les fatxadades que donen a la via pública, i queden prohibides les persianes, excepte les persianetes tradicionals enrotllables o mallorquines.

– Els materials de fatxada seran arrebossats de morter de calç o mixtos amb acabats emblanquinats, i es conservaran visibles els elements de carreu, pedra tallada, existents en esta, però no la maçoneria no concertada en murs d'edificis. Es permeten els colors blavet o almànguena en els muntants de les finestres.

11. L'ús adscrit a esta zona serà el residencial. S'admetran altres usos sempre que mostren la seua compatibilitat amb les arquitectures tradicionals de la zona i la salvaguarda del predomini del dit caràcter residencial.

12. El terraplé o pas de guàrdia de les muralles que es conserva a les illes cadastrals 69688, 70676 i 69664 tant en fatxada com en l'interior dels edificis tradicionals s'haurà de mantindre amb les seues característiques originals. Les voltes que es conserven en els edificis situats al carrer de Santa Bàrbara, números 2 i 4 (illa 69665), hauran de ser especialment conservades.

Article 6. Construccions fora d'ordenació

Es consideren fora d'ordenació, a més dels que puguen derivar de l'aplicació de l'article anterior, l'edifici situat a l'illa núm. 70676, parcel·la 12, en tot allò que diferisca del que s'ha preceptuat en esta normativa, les volades tancades i els altres elements impropis de l'arquitectura tradicional d'Altea. Els cossos construïts adossats a la muralla que no formen part de l'edificació principal de les parcel·les existents a l'illa cadastral núm. 69668, parts posteriors de les parcel·les del carrer Major en la seua orientació nord-oest, i a l'illa núm. 69665 extramurs, es consideren així mateix fora d'ordenació almenys en 5 metres des de l'alineació del llenç murari, fins que el pla especial estudeie detalladament cada parcel·la, amb l'objectiu de la màxima visualització de la muralla.

Monument

Article 7. Monument

S'atindran al que disposa el capítol III, títol II de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, aplicable a la categoria de Monument.

Els usos permesos seran tots aquells que siguen compatibles amb la posada en valor i gaudi patrimonial del bé i contribuïsquen a la conse-

8. La altura reguladora, definida según el Reglamento de Zonas de Ordenación Urbanística de la Comunidad Valenciana, será la misma del edificio actualmente existente en los edificios anteriores a 1940 y que posean el nº máximo de plantas permitido por el Plan Especial de Reforma Interior de Altea citado. Para el resto de nuevas edificaciones o sobreelevaciones de las existentes no se sobrepassará los 7,30 m para tres plantas (planta baja, planta primera y cambra) y 5,40 m para dos plantas, en cualquiera de sus dos fachadas medidos desde la alineación de la calle de cota inferior en el punto medio de la fachada. No se permiten semisótanos. La cota de pavimento de planta baja será igual a 19 cm respecto a la cota de calle en el punto medio de la fachada.

9. Las cubiertas, de acuerdo con la tipología de Altea serán a dos aguas de teja curva de arcilla blanca y la pendiente de los faldones oscilará entre el 30 y el 35% y la altura máxima de la cumbrera será de 1,80 m respecto de la cornisa. Se prohíben las cubiertas planas en la última planta del edificio, salvo la del baluarte junto al antiguo castillo desaparecido que será plana.

10. Las nuevas edificaciones, sobreelevaciones o las remodelaciones de las no tradicionales se adecuarán con carácter estético a la tipología y acabados tradicionales de Altea, atendiendo las fachadas visibles desde la vía pública aunque recaigan a patios interiores a las siguientes disposiciones:

– Aleros de ladrillo macizo manual con las formas tradicionales, o bien en madera tradicional, en el caso de la casa Cervantes o bien los de los edificios adosados a la muralla.

– Huecos de fachada de proporción vertical, con la posible excepción de la cambra según la tipología compositiva del municipio.

– Balcones de barandilla metálica, con saledizos de piedra caliza o estructura de hierro, anchura máxima de vuelo de 35 cm, 15 cm de canto y longitud máxima de 1.80 m. Se prohíben los miradores. La rejería tradicional de las fachadas será especialmente mantenida.

– Las carpinterías serán de madera en las fachadas recayentes a vía pública y quedan prohibidas las persianas salvo las persianillas tradicionales enrollables o mallorquinas.

– Los materiales de fachada serán revocos de mortero de cal o mixtos con acabados enjalbegados y se conservarán visibles los elementos de sillería, piedra tallada, existentes en la misma, no así la mampostería no concertada en muros de edificios. Se permiten los colores azulete o almagra en las jambas de las ventanas.

11. El uso adscrito a esta zona será el Residencial. Se admitirán otros usos siempre que muestren su compatibilidad con las arquitecturas tradicionales de la zona y la salvaguarda del predominio de dicho carácter residencial.

12. El adarve o paso de guardia de las murallas que se conserva en las manzanas catastrales 69688, 70676 y 69664 tanto en fachada como en el interior de los edificios tradicionales deberá ser mantenido con sus características originales. Las bóvedas que se conservan en los edificios situados en la calle Santa Bárbara números 2 y 4 (manzana 69665) deberán ser especialmente conservadas.

Artículo 6. Construcciones fuera de ordenación

Se consideran fuera de ordenación, además de los que pudieran derivar de la aplicación del artículo anterior, el edificio sito en la manzana nº 70676, parcela 12, en todo aquello en que difiera de lo preceptuado en esta normativa, los voladizos cerrados, y los demás elementos impropios de la arquitectura tradicional de Altea. Los cuerpos contruidos adosados a la muralla, que no formen parte de la edificación principal de las parcelas existentes en la manzana catastral nº 69668, traseras de las parcelas de la calle Mayor en su orientación noroeste, y en la manzana nº 69665 extramuros, se consideran así mismo fuera de ordenación al menos en 5 metros desde la alineación del lienzo murario, hasta que el Plan Especial estudeie pormenorizadamente cada parcela, con el objetivo de la máxima visualización de la muralla.

Monumento:

Artículo 7. Monumento

Se atenderán a lo dispuesto en el capítulo III, título II de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, aplicable a la categoría de Monumento.

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del bien y contribuyan a la

cució dels dits fins. L'autorització particularitzada d'ús es regirà segons el que disposa l'article 18 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

Entorn de monument

Article 8. Entorn de monument

De conformitat amb allò que disposa l'article 35 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, en l'entorn de les muralles i defenses del recinte murallat qualsevol actuació, fins que no es dispose del preceptiu pla especial previst en l'article 2 d'esta normativa, requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de cultura, excepte en els casos excepcionals previstos en l'article 1 de la present normativa, que també serà aplicable en estos àmbits.

Els edificis i espais urbans que se situen en l'entorn s'atindran al que disposen els articles 4, 5 i 6 d'esta normativa.

Disposicions generals

Article 9. Patrimoni arqueològic

En qualsevol intervenció que afecte el subsòl dels àmbits protegits pel present procediment, hi serà aplicable el règim tutelar establert en l'art. 62 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, per a la salvaguarda del patrimoni arqueològic, i té la consideració d'Àrea de Vigilància Arqueològica als efectes previstos en els articles 39.2.d i 62, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià. Dins dels dits àmbits s'assenyalen com a àrees en què es coneix amb fonament l'existència de restes d'antigues construccions pertanyents al recinte fortificat els solars que ocupaven l'antic castell davall de la plaça de l'Església, la Casa del Comú i Justícia a la glorieta de Santa Bàrbara, la Casa de la Senyoria en la glorieta en la costera del Mestre de la Música i la torre annexa al portal Vell, a efectes d'una major cautela per a les actuacions arqueològiques que, si és el cas, es duguen a terme.

Article 10. Actuacions il·legals

La contravenció del que preveu la present normativa, determinarà la il·legalitat de l'actuació amb la consegüent restitució dels valors afectats, si és el cas, i la responsabilitat dels seus causants en els termes establerts en l'art. 37 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

ANNEX III

DELIMITACIÓ GRÀFICA

- Plànol àmbit conjunt històric
- Plànol entorn de protecció de les muralles i defenses del recinte fortificat
- Plànol àmbit mínim del pla especial (article 2)

consecució de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el artículo 18 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Entorno de monumento:

Artículo 8. Entorno de monumento

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, en el entorno de las murallas y defensas del recinto amurallado cualquier actuación, en tanto no se disponga del preceptivo plan especial previsto en el artículo 2 de esta normativa, requerirá la autorización previa de la conselleria competente en materia de Cultura, salvo en los supuestos excepcionales contemplados en el artículo 1 de la presente normativa, que también será de aplicación en estos ámbitos.

Los edificios y espacios urbanos que se sitúen en el entorno se atenderán a lo dispuesto en los artículos 4, 5 y 6 de esta normativa.

Disposiciones Generales

Artículo 9. Patrimonio arqueológico

En cualquier intervención que afecte al subsuelo de los ámbitos protegidos por el presente procedimiento, resultará de aplicación el régimen tutelar establecido en el artículo 62 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, para la salvaguarda del patrimonio arqueológico, teniendo la consideración de Área de Vigilancia Arqueológica a los efectos previstos en los artículos 39.2.d y 62, de la Ley 4/98, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano. Dentro de dichos ámbitos se señalan como áreas en los que se conoce fundadamente la existencia de restos de antiguas construcciones pertenecientes al recinto abaluartado: los solares que ocupaban, el antiguo castillo bajo la plaza de la iglesia, la Casa del Comú y *Justicia* en la glorieta de Santa Bàrbara, la Casa de la Señoría en la glorieta en la Costera del *Mestre de la Música* y la Torre anexa al *Portal Vell*, a los efectos de una mayor cautela para las actuaciones arqueológicas que en su caso se lleven a cabo.

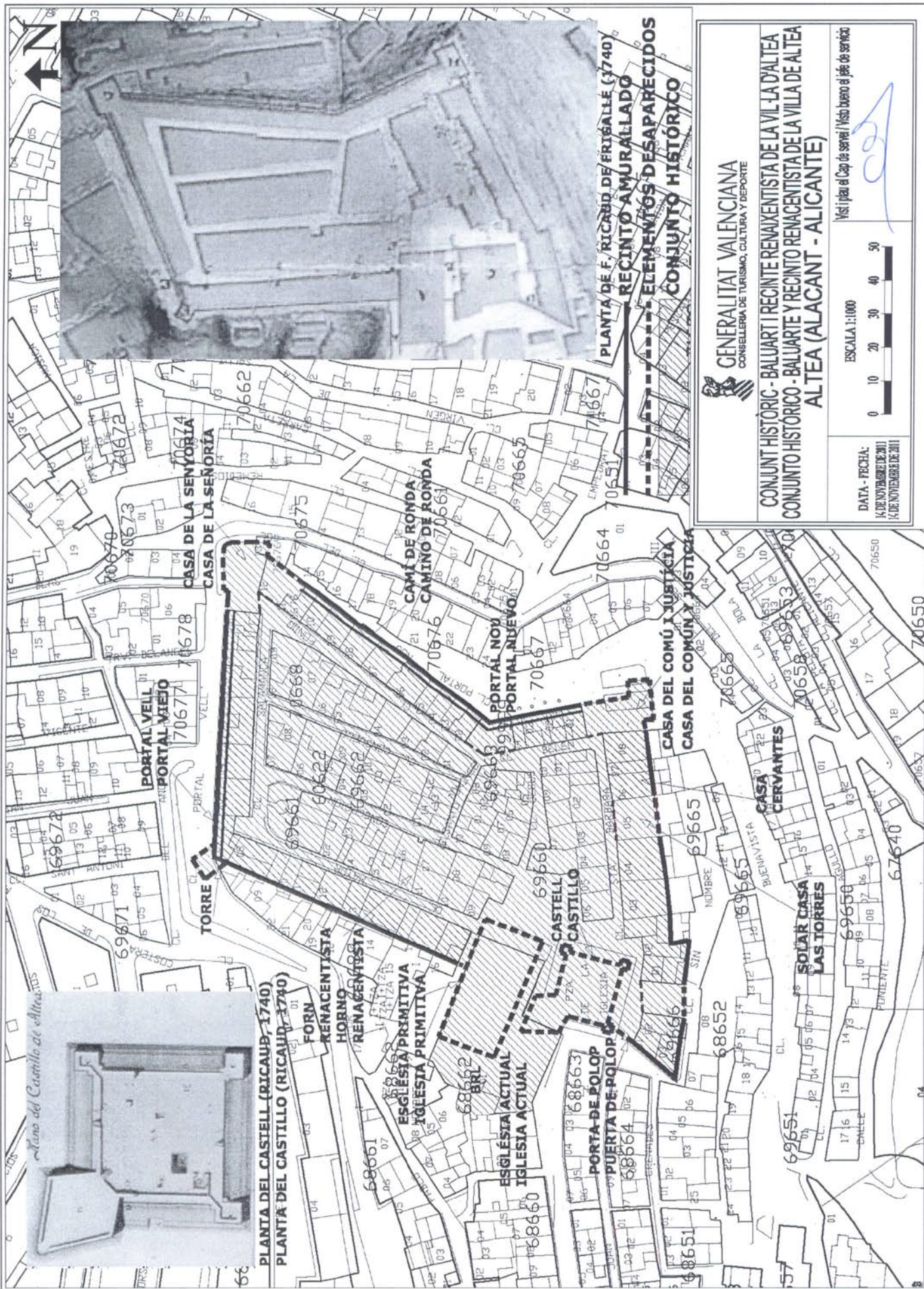
Artículo 10. Actuaciones ilegales

La contravención de lo previsto en la presente normativa, determinará la ilegalidad de la actuación con la consiguiente restitución de los valores afectados en su caso y la responsabilidad de sus causantes en los términos establecidos en el artículo 37 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

ANEXO III

DELIMITACIÓ GRÀFICA

- Plano ámbito conjunto histórico
- Plano entorno de protección de las murallas y defensas del recinto fortificado
- Plano ámbito mínimo del plan especial (artículo 2)

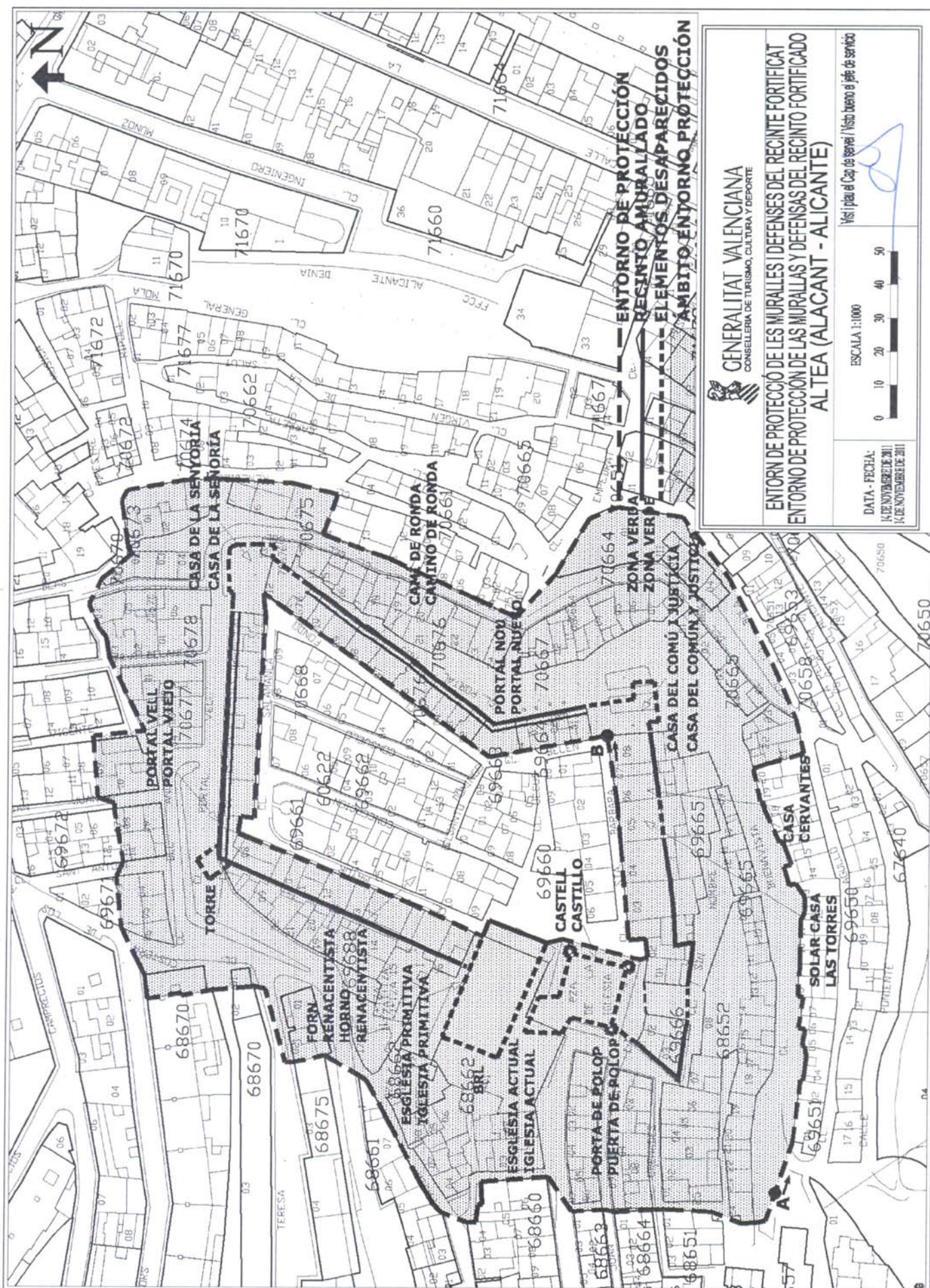

GENERALITAT VALENCIANA
 CONSELLERIA DE TURISME, CULTURA I DEPORTE

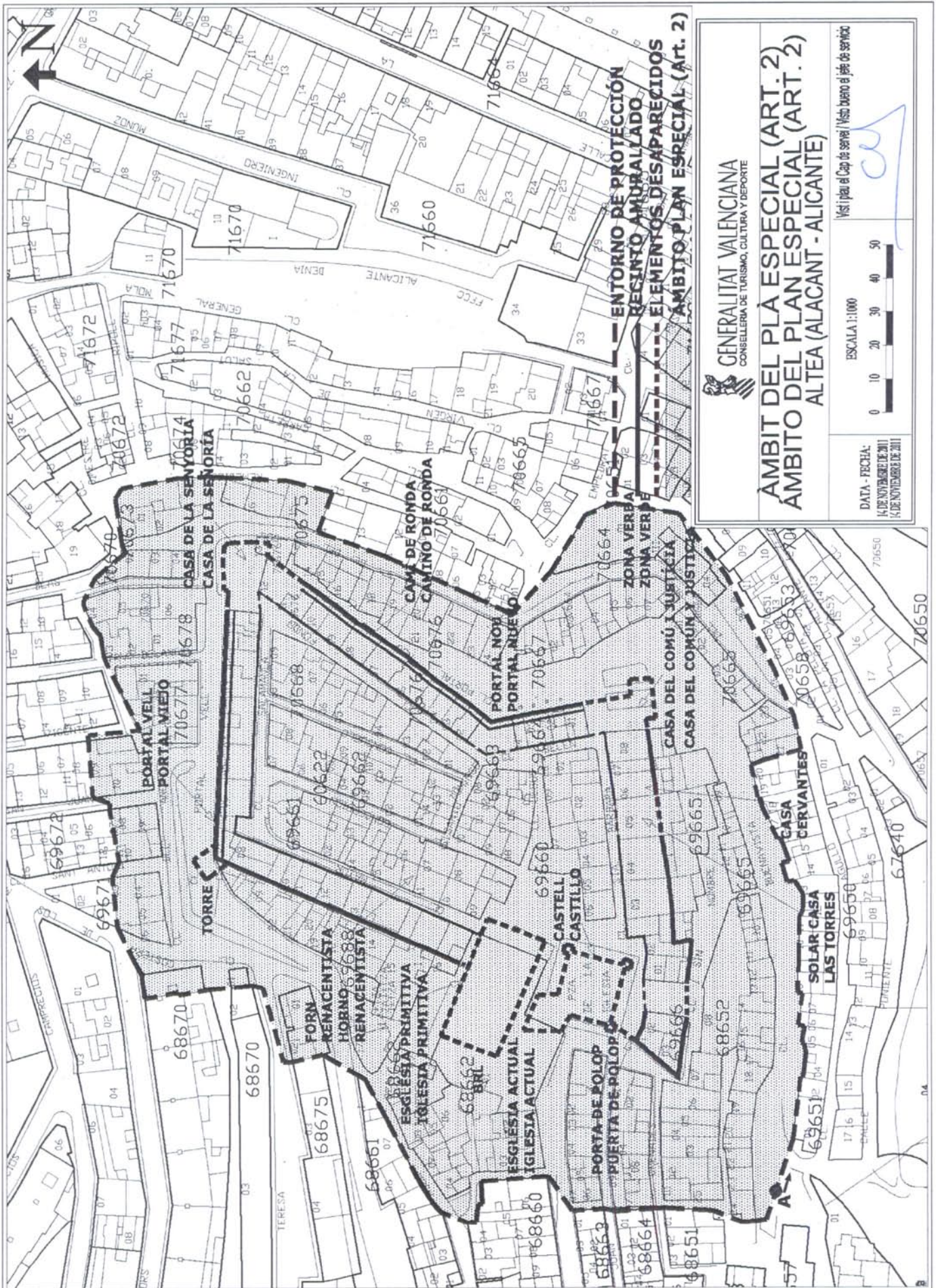
CONJUNT HISTÓRIC - BALUART I RECINTE RENACENTISTA DE LA VILA D'ALTEA
CONJUNTO HISTÓRICO - BALUARTE Y RECINTO RENACENTISTA DE LA VILLA DE ALTEA
ALTEA (ALACANT - ALICANTE)

DATA - FECHA:
 14 DE NOVIEMBRE DE 2011
 14 DE NOVIEMBRE DE 2011

Vista i plan al Cap de servei / Viso bueno al jefe de servicio

GENERALITAT VALENCIANA
 CONSELLERIA DE TURISMO, CULTURA I DEPORTE

AMBIT DEL PLA ESPECIAL (ART. 2)
AMBITO DEL PLAN ESPECIAL (ART. 2)
ALTEA (ALACANT - ALICANTE)

DATA - FECHA: 16 DE NOVIEMBRE DE 2011 / 16 DE NOVIEMBRE DE 2011
 ESCALA 1:1.000
 Vist i plan el Cap de servei / Visto bueno el jefe de servicio

